

אורית שלום מזרחי
Orit Shloss Mizrachi
أوريت شلوس مزراحي

052-3597763
oritmizra@walla.com

אמנית ומורה לאמנות. מלמדת עיצוב גרפי ואמנות בבי"ס לחינוך מיוחד.
נשואה ואם לשלושה ילדים, מתגוררת בקרית טבעון.

Mommy Art אימהות ואמנות

אני חוקרת את מגוון התפקידים שלי כאם, כמורה וכאמנית יוצרת.
מעניינים אותי במיוחד היחסים בין השדות השונים: אימהות, אמנות והוראה. אני מתחקה אחר הדרכים הגלויות והסמויות שבהן נבנית זהות/זהויותיי. הדימויים והקשרים בהם אני עוסקת (אשר בעבר על חלקם הוטל וטו באמנות המקומית) חשפו לפניי את מורכבות עולמה של אמנית-אם העובדת וחיה בישראל. למרות השינויים שחלו במעמדן של אימהות בשיח הציבורי ובאימהיות כתוכן אמנותי, עולה תחושת מלכוד, אותה ברצוני "לפרק" בדרכי יצירה, עיון וביקורת.

המעבר בין התחומים בשיטת המחקר ABR מאפשר לי להעמיק את חוויית ההוראה, ליצור ולהתפתח מבחינה אמנותית ולמצב אימהות משמעותית. ההשתקפויות אותן אני חווה בתהליך, משמשות אותי כחומר גלם ליצירה אמנותית. השיח התאורטי והמבע הרפלקטיבי-פרשני מהווים חלק אינטגרלי של תהליך היצירה ומאירים נקודות עמומות. המתודה המשולבת מהווה עבורי כלי לחידוד כוונותיי ותכניי. אני משתמשת בתצלומים ספונטניים מחיי היומיום של ילדיי כבסיס וכחומרים להתבוננות חוזרת לעבודה, ומשלבת רישומים המבוססים עליהם בגוף היצירה. כמו כן אני מחפשת ודוגמת דימויי נשים-אימהות מתולדות האמנות וכן דימויים אישיים המייצגים מבחינתי את האם המשגיחה ואת המבט האימהי. את הדימויים אני מעבדת ברישום ולעתים משלבת עיבוד בתוכנת מחשב. הטרנספורמציה והאינטרפרטציה של הדימויים מהווים ציר משמעותי בעבודתי, כמו גם האורנמנטיקה וריבוי הפרטים המאפיינים אותה, אותם אני חוקרת כשפה הנושאת הקשרים אסתטיים ואתיים, שהאימהות והאימהיות מגולמים בהם.

מנחי מחקר ABR

מנחה סטודיו: עידית לבבי גבאי

עיון, פרשנות, כתיבה: ד"ר יעל גילעת ותמר הורביץ ליבנה

תצוגה ודיון: פריד אבו-שקרה ועידית לבבי גבאי

052 - 4485475
ornaorenizraeli@gmail.com

אורנה אורן יזרעאלי
Orna oren izraeli
أورنا أورن يزراعيلى

אורנה אורן יזרעאלי החלה את לימודי העיצוב והאמנות בילדותה בתל אביב. למדה באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל במגמת תקשורת חזותית ובמדרשה לאמנות ברמת השרון. לאחר הפסקה ארוכה חזרה ולמדה עיצוב אופנה במרכז האקדמי ויצו חיפה. אורן יזרעאלי הקימה גלריה לאמנות במכמנים - מקום מגוריה, ועסקה בעיצוב תערוכות אמנות. עוסקת בהוראת אמנות וכתבה יצירתית במרכזי מדע ודעת לילדים מחוננים ומצטיינים במכללת תל חי ובמכללת כנרת. הציגה תערוכות יחיד והשתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות בארץ ובח"ל. מגוררת ויוצרת בישוב מכמנים שבגליל.

Wise women's stone / The philosopher women's stone אבן החכמות

אבן החכמים מופיעה בספרות בהקשרים של חיפוש אחר אוצר בעל משמעות וזיקה לתופעות על טבעיות. במקביל לחיפוש אחר אבן החכמים עסקו האלכימאים בחיפוש אחר תרופה שתרפא כל מחלה ותאפשר חיי נצח, תוך שהם עוסקים במחקר רב תחומי ובחקר חומרים, משלבים זה בזה רעיונות הקשורים בדת ובמיסטיקה, ברפואה, בפיזיקה, בכימיה, בפילוסופיה ובטבע. צירוף המילים "אבן החכמות" מכונן את המחשבה לשינוי קטן ומשמעותי בעלילה: חכמות במקום חכמים, נשים במקום גברים. המיצב "אבן החכמות" הוא חלק מתוך תזה מחקרית (ABR (Art Based Research המתבצעת במקביל ובמשולב לתהליך היצירה ועוסקת במעברים ובקשרים בין דוריים, בגיל המעבר על צדדיו האפלים והמוארים, בכמיהה להמשכיות ורצף.

מקובל לראות ברצפת הפרקט מסד המעניק לחדרי הבית תחושה של חמימות ועמידות בפני שחיקה וזעזועים. אני מצוירת על גבי הבדים ולוחות הפרקט מפגשים משפחתיים הנושאים איתם שאריות של זיכרונות עבר: ציורים שציירת בילדותי הופכים לחפצי מעבר, כתמים וסימנים מתוך ארכיון כרזות לאירועי תרבות הקשורים בסבא שלי, איש ה"תרבות" מכוננים מחדש אל רגעי ההווה. לאחר גמר השלב הראשון עוברים הציורים תהליך נוסף של פירוק והצבה מחדש. העבודות המבוצעות על לוחות רצפת פרקט הלמינציה, נושאות אתן מראה של עץ, זיכרון צילומי של מראית עין ולא חומר ממשי, כמו הזיכרונות האישיים והמיתוסים הקולקטיביים שאנו נושאים אתנו. אבני הגיר העטופות, שמקורן בקרקע יציבה ומוחשית, עוטות כסות של שאריות טקסטיל המחוברות זו לזו, מגינות על האבן הקשה ומסתירות אותה בו זמנית כשעל פניהן רקמת טקסט. שינויים והתמרות מאפיינים את חווית חייה של האישה. באיזה אופן אנחנו מעבירות הלאה את אשר צברנו? האם השינוי הוא הדבר היחיד הקבוע בחיינו?

ABR מנחי מחקר

מנחה סטודיו: ד"ר גליה בר אור

עיון, פרשנות, כתיבה: ד"ר גליה בר-אור ד"ר יעל פויס

תצוגה ודיון: פריד אבו-שקרה ועידית לבני גבאי

אלה שמיר
Ella Shamir

אילה שמיר

053-8872290
shamirella@gmail.com

בעלת תואר ראשון בהוראת אמנות ותואר שני במסלול אמן-מורה באורנים, נשואה ואם לשניים.
מלמדת אמנות בבית ספר יסודי בטבריה ובסטודיו פרטי, חיה ופועלת במושב מולדת שבעמק יזרעאל.

The spirit of things

רוח הדברים: כי קרוב אליך הדבר מאוד. דברים ליד

לאורך השנים, אני רושמת ומציירת מתוך חוויה פנימית רוחנית. היצירה מתרחשת כמענה או בפנייה לאותה חוויה, בעלת יסוד גופני, הנמצאת בקשר בלתי נפרד עם הטבע והסביבה, ובהתרחשותה היא מעוררת את שאלת חידת נוכחות הגוף והרוח. היצירות, רישומי עיפרון וציורי שמן על בד, הולכות ומתפתחות לכדי גוף יצירה - קבוצה של עבודות, החוקרות את נוכחות הרוחני כפעולה וכדימוי בציור העכשווי, שהנו גם הנושא של עבודת התזה מבוססת יצירה, שעל כתיבתה אני שוקדת במקביל ובמשולב. בסטודיו שלי במושב מולדת, מקום מגוריי, החיפוש להמרה אלכימית של חומר ברוח מוצאת ביטוי ב"רישומים המתבוננים". הרישומים נוצרים מתוך התבוננות בדימוי ויוצרים איחוי עם טקסטורה הלקוחה מהסביבה, או מתאחדים-נמחקים לתוך הכתם. בשונה מהם, ציורי השמן נוצרים מתוך פעולה עזה. מרובדים בחומריות צבע עבה, הנחת כתם אקספרסיבי, ובדימויים גופניים-אנושיים וחייתיים. בחקירותיי אני שואלת היכן וכיצד נוכח הרוחני בחומריות ובגופניות של הציור והרישום? האם הנוכחות מתכנסת כולה בפעולה האמנותית כחוויה רוחנית? האם היא ממשיכה להתקיים גם כשהציור או הרישום מוכרזים כמוגמרים ונוכחת בהם? ואם כן, האם יכול הצופה להיות שותף לחוויה זו דרך פעולת ההתבוננות? מעגלים חוזרים ומתעצמים של התבוננות ויצירת דימוי, ופעולה בחומר ודרכו מבקשים אחר חוויה טרנספורמטיבית. נקודת המוצא שלי בפעולה האמנותית היא בדימוי גוף חי - אדם וחיית הבר. במהלך העבודה עובר הגוף טרנספורמציה לכדי יצור היברידי בשרני וחומרי. הגוף נעלם ומופיע, מתפרק ונבנה, ומנסה להנכיח את תחושת החוויה החושנית והגופנית אשר בוחנת את ההמרות של הפעולה הציורית כפעולה רוחנית, אשר תוך מגע עם החומר, יוצרת מצב חדש ביחסים בין אדם וטבע.

מנחי מחקר ABR

מנחה סטודיו: דורית רינגרט

עיון, פרשנות, כתיבה: ד"ר יעל גילעת וד"ר יעל פויס

תצוגה ודיון: פריד אבו-שקרה ועידית לבבי גבאי

גיל צורי
Gil tzuri
جيل اتصال

054-8007789
gil.tzuri@yalon.ort.org.il

יליד 1967 חיפה- ישראל. מורה לעיצוב ואמנות באורט אלון ביקנעם. בוגר מכללת ויצו לעיצוב (1993), בוגר תואר ראשון (2005) ולומד בתואר השני במסלול אמן- מורה (2017) באורנים. עבד כמעצב גרפי במשרד פרסום ומערכות עיתונות. בעל ניסיון רב בשרטוט, ציור, רישום וטכניקות עיצוב רבות. השתתף בתערוכות קבוצתיות במסגרת אורנים. משמש כמורה לעיצוב ורכז ברשת אורט, וכמורה מוסמך גוגל. שותף בפרוייקטים רבים בתחומי העיצוב והיזמות ברשת אורט.

בין תל לענן : הזיכרון - בין העבר החומרי לעתיד הדיגיטלי

ככל שהאמצעים הדיגיטליים לשימור הזיכרון הולכים ומשתכללים, עולה מפלס החרדה ביחס לאובדן מידע, ויתרה מזו, אובדן הזיכרון החומרי והזיכרונות המגולמים בו. זיכרון ושכחה, הנמצאים במתח מתמיד, אינם נתפסים עוד כתהליכים דיאלקטיים המבנים תרבות ומאפשרים את כינונו של הידע האנושי (חורחה לואיס בורחס, "פונס הזכרון", **גן השבילים המתפצלים**), אלא כמקשה אחת הם נתונים שניהם בסכנת היעלמות אבולוציונית. מבוגרים ובני נוער שנולדו לתוך המהפכה הדיגיטלית עסוקים באובדן מידע ובשאלת הזיכרון אל מול השכחה שעברה המרה נוסטלגית. עבור התלמידים אתם אני עובד השאלה היא אופרטיבית. המודעות לשבריריות ולסכנה שבדבר לא קיימת בשבילם. אבל אני חווה את הסכנה כמוחשית והיא מתקשרת גם לתופעות של מחיקה והרס של האתרים ההיסטוריים על-ידי דאעש, למרות שלכאורה הם תהליכים נפרדים. הקמתם מחדש בכיכר טרפלגר- Trafalgar, דרך עיבוד נתונים דיגיטליים לכדי דגם ממש, הוכיחה שאלו אכן כלים שלובים. כלומר, זו שאלה תרבותית בעלת פנים רבות. ה"שימור" הדיגיטלי של כמויות מידע אין-סופי אשר עלולים כהרף עין ובמטה קסם להיעלם לנצח, דנים את ההתפתחות הטכנולוגית לאמביוולנטיות רגשית. כל אלו מהווים עבורי גירוי למחקר ויצירה וקר נרחב לשיחה ולהתחבטות עם תלמידיי בכיתה, תוך התייחסות למשמעות הזיכרון, ואולי אף הרהור על ברכת השכחה... האם שימור אין-סופי הוא מטרת המין האנושי? או שחשוב גם לדעת לשחרר ולשכוח?

תהליך היצירה כלל התנסות בחומרים ובמדיומים שונים: עץ, אלומיניום, תחריט, חימר ועיבוד דיגיטלי, בניסיון לחפש את דרך הביטוי האישית שלי לנושא. היצירות עובדו בחומר, תוך הטבעת אלמנטים מעולם הדיגיטל (פלסטיק תלת-ממדי, לוח אם וכו'), ומנגד מצגת דיגיטלית המוקרנת על גבי גליל נייר דמוי מגילה. צלילי הקלטה נושנה מזכירים את היות האתר "ארכיאולוגי" במהותו, תל אישי המפגיש עבר ועתיד: תל דיגיטלי הנשמר ב'ענן', כנגד ובמשולב עם תל של שרידי העבר.

מנחי מחקר ABR

מנחה סטודיו: ד"ר פרדי כסלו

עיון, פרשנות, כתיבה: ד"ר יעל גילעת ואלה קריגר

תצוגה ודיון: פריד אבו-שקרה ועידית לבני גבאי

מיכל שאולי וייסגלוס
Michal wissglus- shauli
ميخال شؤولي فايسجلوس

054-8006120

mami4700@gmail.com

מורה לאמנות, מורשת ישראל וזה"ב במחוז ירושלים במשך 15 שנה בבית ספר יסודי.
כיום מלמדת אמנות בבית ספר יסודי בקרית ים.
מתגוררת בקיבוץ אושה בגליל המערבי. נשואה +1.

האזכרה

במסורת היהודית, ביום השנה למותו של אדם לפי התאריך העברי, נהוג לערוך טקס אזכרה לזכרו. במשפחתי, האזכרה השנתית לזכר סבתי ואחי, שנפטרו שניהם בערב יום הכיפורים אך בהפרש גדול של שנים, כוננה אתוס משפחתי אשר במרכזו עומדים האירוע ומרחב ההתרחשות: בית הכנסת "שאולי", שנוסד על-ידי המשפחה עם התיישבותה בשכונת נחלאות בירושלים.

האזכרה השנתית מזמנת מפגש משפחתי שהוא תמונת מראה של מבעים תרבותיים, דתיים ואתניים. ככל שהעמקתי לעסוק בשאלת מורשת והורשה דרך היצירה האישית שלי, גבר העניין שלי בטקס האזכרה המשפחתי ובהתכנסות הבין-דורית המתגלמת בו.

לפני שנה נערכתי מבעוד מועד למחקר חזותי. במהלך הטקס צילמתי את מעמד התפילה, לימוד המשניות ואת הארוחה המסיימת אותו. תשמישי קדושה וספרי קודש הופכים ביום זה למוליכי זיכרון. המאכלים הייחודיים מסמלי הברכות המסורתיות, המוגשים בתום הטקס, הופכים זיכרון זה לבעל ריח וטעם המזוהה אתו. על בסיס צילומים אלה יצאתי למסע יצירה ברישום ובציור. בכל רישום, מתגלה לי רובד נוסף ואני חוקרת את האירוע כדרך לחקור את עצמי ואת מקומי בשרשרת הבין-דורית הזאת, שהיא המורשת המשפחתית. אני מנסה ללכוד באמצעות המעברים הטכניים המרובים הללו את מה שחומק מהמילולי, השולט בנוסח בתפילה, בקריאה ובברכות. בהתבוננות הרפלקטיבית בצילומים אני בוחרת מה להבליט ומה לטשטש, על מנת לתת למערך של מחוות, תפקידים, אווירה, אור, צבע, ויחסים בין-אישיים את פרשנותי האישית, פרשנות המחפשת אחר המורשת המשפחתית או שמא זהות אישית ומשפחתית שמעבר לטקס המסורתי.

מנחי מחקר ABR

מנחה סטודיו: פריד אבו שקרה

עיון, פרשנות, כתיבה: ד"ר יעל גילעת ותמר הורביץ ליבנה

תצוגה ודין: פריד אבו-שקרה ועידית לבני גבאי

סיגל אריה
052-8400462 SIGAL ARIE
sigalarie@gmail.com سیجال أريه

יוצרת-חוקרת בין- תחומית העוסקת בנקודות המפגש בין תחום המדע לתחום האמנות בעבודות המשלבות סוגי מדיה. בוגרת תואר ראשון בביוטכנולוגיה ומדעי הסביבה, מפתחת תכניות לימוד רב תחומיות לבתי ספר על-יסודיים בארה"ב (2011-2014) וישראל (2010-2017).

Class

תהליכי היצירה שלי בסטודיו עוסקים במתודת המחקר (Art Based Research) ABR, המשלבת מחקר איכותני עם מהלכים אסתטיים, רפלקטיביים, עיוניים ופרשניים. באמצעות המתודה אני מבקשת לחרוג מהמוחלטות של התפיסה המדעית וליצור ייצוגים חדשים המערערים על "אמיתות" החקר והיחסים בין האובייקט לחלל.

המיצב **Class**, המתקיים בשני חללי תצוגה סמוכים, מבקש להעניק חוויה חזותית טוטאלית מעבר למורכבות התמאטית של חקר ה-ABR כמושא המחקר. במיצב משולבים סאונד, תאורה ואובייקטים שנוצרו בתהליכי פירוק והרכבה מחדש. כל אלה מתקיימים בהקשר למערכת של תכתיבים חברתיים המשתמעים מהמושג **Class** (מעמד) ומהתניותיו, כולל אלו המתייחסים למעמד האמנות מול מעמד המדע. בשאיפה להכיל על הצופה בתערוכה תחושות שינועו בין המוכר לזר, בין האישי לקולקטיבי ובין הפיתוי לסכנה.

האם שיתוף הפעולה בין השפה המחקרית-מדעית והשפה האמנותית-חזותית יתממש כמצב המיטיב עם שתי הדיסציפלינות?
התערוכה מתמודדת עם שאלה זו ובודקת את גבולות הפעולה האמנותית וקיומם של אזורי ביניים, מתוך כוונה ליצור מרחב חלופי בו מימוש חומרי ודימויי מתאפשר לצד תהליכי חקר.

מנחי מחקר ABR
מנחה סטודיו: ד"ר יעל גילעת, הילה בן-ארי
עיון, פרשנות, כתיבה: ד"ר יעל גילעת
תצוגה ודיון: פריד אבו-שקרה ועידית לבני גבאי

סיגל בן-דוד
Ben-David Sigal
سیجال بن دفید

050-6544041
bendavidsigal@Gmail.com

יוצרת רבת-תחומית בוגרת המחלקה לאמנות בצלאל B.F.A 1987. זוכת קרן תרבות אמריקה ישראל 1987/8. חיה והפליגה עם משפחתה בים התיכון ובאוקיינוס האטלנטי. מתגוררת עם משפחתה במושב הבונים בחוף הכרמל. הציגה בתערוכות קבוצתיות ותערוכות יחיד.

”הדרך לאיתקה” The Road to Ethaca

הדרך לאיתקה... בחרתי בשם טעון זה כדי לכנות את המסע האישי שלי אחר דימוי מגדרי חדש ביצירה האישית ובנייתו על-ידי פרקטיקה בין-מדיומלית. אני מנסה לבחון את הדימוי המגדרי כמחקר רב-תחומי מבוסס יצירה. לשם כך ביקשתי לפתח פרקטיקה שתתגבר על תיחומים מדיומליים דיכוטומיים ומדירים. מתוך חיפוש של זהות נשית פנימית ולא כזאת המובנית בכפוף לפטריארכיה, יצאתי לדרכי.

עוד באמצע המאה ה-20, כתבה סימון דב בובואר: ”את לא נולדת אישה, את נעשית אישה”. כלומר, להיעשות אישה הוא תהליך של הבנייה, ששורשיו בהיסטוריה של התרבות הפטריארכלית השולטת במערב ובמזרח מזה אלפי שנים. היסטוריה זו הביאה את הנשים למקום התנהגותי, רגשי, פיזי הנתון במגבלות ובגדרות ורשתות. נשים לוקחות חלק פעיל, במודע או שלא, בהישנות של תפיסות דכאניות כלפיהן. סארטר טען שחירותו של האדם היא האפשרות שניתנה לו ליצור את חייו שלו כיצירת אמנות. זאת כאשר עובדות חייו הגורליות הן חומרים הנתונים לו ורק מהם יוכל ליצור חיים, כיצירת אמנות. לדידי, אכן זו שאלה קריטית, שאותה אני חוקרת לראשונה בשיתוף עם נשים יוצרות. כך, חקירתי נמצאה בהלימה לתופעות חברתיות ולחוויותיי שלי ביחס אליהן. בעבודות המוצגות אני מבקשת להציע אלטרנטיבה להגדרה סגורה ”המגדירה/הממגדרת/המדירה” ובעיקר אני שואפת להצביע על האופציה הדינמית, על תהליך הכרוך במשתנים רבים, במעבר בין המדיומלי לרפלקטיבי וחוזר חלילה.

בפרויקט זה אני חוזרת לציור מתוך מקום אחר מזה שהורגלתי לפעול בו בעבר. הציור, כחלק מההיררכיות המקובלות בתרבות המערבית, כפוף להיסטוריה אנושית ארוכת שנים שנכתבה, פורשה והוגדרה על-ידי גברים. על-פי אותה מסורת, לאישה כדימוי וכיוצאת – יש מקום סביל. גם אם חלו שינויים בעשורים האחרונים, תפיסות אלה עדיין מושרשות בייצוג של דימוי האישה באמנות. אני כאישה, כאמנית וכמורה, ובאותה מידה תלמידי ותלמידותיי, כולנו נשאים ונשאיות של אותה תרבות.

הווידאו ארט, כמדיה חדשה (יחסית) לביטוי אמנותי מזמנת לי פרקטיקה ופואטיקה שאינן אזוקות בתבניות פטריארכליות. על כן, בעבודות הווידאו יצרתי דמות נטולת מגדר או אל-מגדרית, מתוך ניסיון למחיקת השימוש החזותי המוכר.

אני מחפשת, בודקת וחוקרת את המקום שלי כאישה בדאלוג מתמיד עם הציור, עם עצמי, עם היצירה ועם החיים. העיסוק בווידאו העביר אותי מעבודת סטודיו בודדה ליצירת משך משותפת. בעין מתבוננת ובביקורתיות חתרנית אני מחפשת אחר דימוי ויזואלי נשי נטול תירבות ומישמוע.

מנחי מחקר ABR
מנחה סטודיו: ד"ר גליה בר אור
עיון, פרשנות, כתיבה: ד"ר יעל גילעת
תצוגה ודיון: פריד אבו-שקרה ועידית לבבי גבאי

שלומי ללוש

052-2820458 Shlomi Lellouche

Shlomi240@gmail.com_ شلومي لالوش

אמן פעיל ומורה בסדנאות אמנות בבתי ספר. מלמד בתיכון "כדורי", "אורט" עפולה וחטי"ב "היובל" ברמת-ישי. הציג בתערוכות יחיד ובתערוכות קבוצתיות, בין היתר תערוכת יחיד בבית האמנים בירושלים - "עדיין לא ציירתי את עצמי במשקפיים החדשים...". ב-2016 השתתף בתערוכה הקבוצתית - "מורה דרך" במרכז ההנחה בקרית טבעון ובתערוכה זוגית עם אמיר טומשוב - "ונתתי את הארץ שממה" בגלריה אלפרד בתל-אביב. כתב ופרסם מאמרים ושירים בכתב העת "קו נטוי" בהוצאת מכללת אורנים. זוכה פרס ריינשטיין ליצירה (מקום II) 2017.

אמנות וחזיון נבואי Art and Prophecy

אני מתחקה אחר היחס בין הפרקטיקה הנבואית לפרקטיקה האמנותית והשפעתו על היחס של האמן למציאות. אני חפץ להבין את הנושא הן מבחינה עיונית הן דרך אופן העבודה שלי בסטודיו, תוך בחינת השפעת התבוננות העולות על עיסוקי כאמן וכמורה. העבודה בסטודיו מחדדת לי את קווי הדמיון והשוני שבין הפרקטיקה האמנותית והפרקטיקה הנבואית. אני שם דגש על הנבואה כפי שהיא באה לידי ביטוי בפרשנות הרמב"ם, שעל פיה אין הנבואה מהווה, כפי שנהוג לחשוב, את חזיית העתיד לבוא, אלא היא ביטוי לעיסוק רוחני ייחודי אצל האדם המאמין, המתבטא בפעולות ובצורות שונות.

הניסיון לצייר תמונה הדומה לעולם, אינו מצליח להגיע לדמיון מלא. יתרה מכך, לעתים דווקא שינויים בצבע, בצורה ובאור שאני כופה על הציור, משכנעים יותר בתוצר הסופי מאשר העתק נוקשה שנאמן יותר, כביכול, ל"מציאות". מכאן עולה הקושי שלי אל מול אפשרות שיקוף המציאות ביצירה. קושי זה הוביל אותי לבחון את שאלת המבט אל המציאות, שאלה שעומדת לדעתי בבסיס הנבואה והאמנות. הדמיון ביניהן בא לידי ביטוי באופן שבו נולד "החזיון". אני כצייר מתבונן בעולם, רוכש את הדימויים לציוריי מתוכו ואז בסטודיו מפענח אותם לתמונה פואטית.

המציאות של האמן מעוצבת מתוך ההתבוננות בסביבתו ובעצמו, ומתוך הניסיון להתחקות אחר העולם הנראה (מימזיס). למעשה, המציאות מצויה בעולם ובאמן, ועל האמן לגלותה. מאידך, הנביא לא סומך על ההתבוננות ככלי למציאת האמת, כיוון שהמציאות ("מצוי אמת" בלשונו של הרמב"ם) לדידו, היא האל הטראנסצנדנטי אשר לא ניתן להכירו מתוך התבוננות חושית בעולם. זהו מקור הסתירה בין תפיסת האמנות המימטית, המבוססת על החזותי, ובין תפיסת הנביא ביהדות, המטילה ספק בחזותי ושואפת אל העל-חושית. עם זאת, האמנות אינה מנוגדת לחלוטין לנבואה והיא גם יכולה להיכלל במנגנון המשמש להכשרתו של הנביא להכרת האמת/מציאות.

מכאן מתחיל המשותף. הציורים שלי כולם מבוססים על ההתבוננות בעולם כנקודת מוצא שמאפשרת מגע עם העולם החושי. הציור מבחינתי הוא תהליך עבודה ריטואלי, פרי עבודה יום-יומית וסיזיפית שניזונה מספרות החול והקודש וממראות שמקיפים את סביבתי. הנופים, הטבע הדומם והדיוקנאות טעונים במשמעות מיתית שמתלבשת על חיי השעה. דמויות מן ההווה שמתכתבות עם דמויות מן העבר, נופי קדומים כפי שהם נראים בעיניים עכשוויות, ואובייקטים שנוצרים בתוכם תהליכי התפרקות ובנייה מחדש.

מנחי מחקר ABR

מנחה סטודיו: אלי שמיר

מנחי עיון, פרשנות, כתיבה: ד"ר יעל גילעת ואלה קריגר

תצוגה ודיון: פריד אבו-שקרה ועידית לבבי גבאי

שרית וייס

054-7606661 sarit wise

saritwise1@walla.com سریت فایس

בעלת תואר ראשון בייעוץ חינוכי וספרות עם ישראל באוניברסיטת בר-אילן. בכלת תואר שני בהוראת אנגלית באוניברסיטת UNE באוסטרליה. בוגרת לימודי תעודה - מדריכי אמנות בקהילה, במכללת אורנים. מלמדת אנגלית ואמנות בבית ספר יסודי "מורשת" שבמשגב. נשואה ואם לחמישה ילדים. מתגוררת במצפה הושעיה שבגליל התחתון.

משמעויות שוקעות ועולות - Inner perspective of a fleeting reality

"הפנים של אדם מספרות את סיפורו האישי והאישיותי" (כנען, 2008).

בעידן התקשורת הדיגיטלית בו אנו חיים ניתן למצוא צילומי פנים למכביר. בשל זמינות וזילות הצילום, כל אחד הוא צלם שמצלם ומצטלם. הצילומים שמרתקים אותי במיוחד הם צילומים עצמיים (צילומי "סלפיי") של בני משפחתי. אותם בחרתי לחקור על-ידי רישומים בדיו על נייר. מעניינות אותי המשמעויות הייחודיות העולות מצילומים אלו. מעניינות אותי גם המשמעויות העולות מרישום צילומי ה"סלפיי" בדיו על נייר. איזה "self" (עצמי) יתגלה לנגד עיניי תוך כדי הדיאלוג באמצעות הדיו המתפשט והשוקע. רישום של תמונת "סלפיי" המועלה בקבוצת ווטסאפ מאפשר עוד עיבוד של מערכת יחסים שלי עם בני משפחתי. המקום הרגשי, המשתהה. הרישום בדיו השוקע, התהליכי והמזמין להתבוננות, לעומת האופי המהיר, הזמני, הלא מחייב ובעל חיי מדף קצרים של צילומי ה"סלפיי", מעלה מחשבות עמוקות על משמעויות פני הדברים.

מתוך מחקר מבוסס יצירה זה עולה אצלי שאלה כוללת וגדולה יותר - מהי בעצם הרלוונטיות של רישומי הדיו של פנים בעידן התקשורת הדיגיטלית ותצלומי ה"סלפיי"? במובן זה, אני עוסקת במתח בין האמצעי הטכנולוגי - צילום, ובין הטכניקה העתיקה והמסורתית - רישום בדיו. בשל היותי אמנית ומורה במאה ה-21, אני מוצאת את נושא המחקר שלי משמעותי ואקטואלי מאוד. תלמידינו חיים בעולם דיגיטלי המשתנה ומתפתח בקצב מסחרר. צילומי פורטרטים ובמיוחד צילומים עצמיים, דורשים לא יותר מכמה שניות של לחיצה על כפתור. פרסומם והוצאתם לאור גם הם מיידיים וחפזים. כמורה, המשימה העיקרית שלי היא ללמד את תלמידי להתבונן, לפתח רגישות לנראה לעיניהם, להשהות מבט ומחשבה.

לכאורה נראה כי המיומנויות והרגישויות המתפתחות דרך רישומי הדיו עומדות בניגוד מוחלט לעולם הדיגיטלי המהיר והלא משתהה, המרוחק. אך אני מציעה לראותם על רצף אחד, in continuum. במקום לשלול את מה שלא ניתן לעצור - את ההתפתחות הטכנולוגית, אפשר להיעזר בה לטיפול יכולת ההתבוננות ואף לשכלל את יכולת ההבנה של "העצמי", שאינו שווה-ערך לצילומי הסלפיי. אני מציעה ומשתמשת בהם כמקור לתהייה על מערכות יחסים, מקור לדיאלוג רגשי-רפלקטיבי. התנסויות אלה יכולות להוביל למעשה אמנות ויצירה המגשרת בין הטכנולוגיה הדיגיטלית לעבודת הדיו המסורתית.

מנחי מחקר ABR

מנחה סטודיו: דורית רינגרט

עיון, פרשנות, כתיבה: ד"ר יעל גילעת ואלה קריגר

תצוגה ודיון: פריד אבו-שקרה ועידית לבבי גבאי

ציוני רונית
ronit tzioni
رونيت تسيوني

050-7705791
ronatz@gmail.com

בת 45. אמנית ומורה לאמנות בבית ספר יסודי "אורנים" ביוקנעם עלית, מוסמכת התואר השני במסלול אמן-מורה במסגרת התוכנית להוראה רב תחומית במדעי הרוח במכללת אורנים. יוצרת ומתגוררת ביקנעם עלית.

הטבעת המרחב: הגבלתו או השגבתו - About Imprinting space and limits

בעבודתי אני בוחנת את המשמעויות העולות מבחירתי בטכניקת ההטבעה כפעולת יצירה ראשונית. עבודתי בסטודיו מתאפיינת בהטבעה שלדית של מוטיבים המהווים את תחילתו של תהליך היצירה ואף מלווים אותה בהתפתחויות נוספות עד למוגמר. לאחר ההדפס על הבד מתגלה הציור לפניי ונוכחותו לנגדי יוצרת מרחב בו מתקיים מפגש בין גופי המטביע לבין המצע המוטבע שהופך לגוף מוטבע בעצמו. המפגש בין תכנון לאקראיות מזמן אלמנט של הפתעה בעבודות. מבניות ומקריות מעניקים להן ממדים דינמיים של ניגודים: נפגשים, מתכסים ומשתקפים אחד בשני. התנסות זו עם טכניקת ההטבעה והמעברים הנחווים בין פעולה, התגלות, התבוננות ותכנון מחדש, הובילה אותי להעמיק באופן יצירה זה.

בצירי המופשטים, חלקם גדולי ממדים, אני בוחנת כיצד השימושים השונים בטכניקת ההטבעה מקדמים ומשתנים בתהליך היצירה. הנחת המחקר היא שטכניקה פשוטה המשמשת יסוד מבני יכולה להחליש - בתור מניפולציה מגבילה החוזרת כמבנה בטוח, או לחילופין, להוות מפתח לחיזוק תהליכים. אני שואלת מהם ההליכים ההופכים פעולת מוצא זו למקדמת לעומת אלו החוסמים את התפתחות היצירה?

במרכז מחקרי עומד זיהוי הזיקה בין תהליכים וטקטיקות עבודה מצד אחד, למוטיבים העולים ולמשמעויות שאני מייחסת להם מצד שני. לבחירה בטכניקת ההדפס היבטים רב-תחומיים הקשורים בשאלת היצירה בעידן השכפול המכני, עידן אשר הגיב לשינויים כלכליים, חברתיים וטכנולוגיים ואף שינה פרדיגמות פילוסופיות וחברתיות. ההדפס הידני ותוספותיו שאני מציעה בעידן של השעתוק הדיגיטלי הנו סוג של law tech המבקש את מגע האמן. בהקשרים של השינויים החברתיים בעידן הדיגיטציה, אני מבקשת לחשוב על אופציות השכפול מתוך אישורר האני האינדיבידואלי.

מנחי מחקר ABR

מנחה סטודיו: דורית רינגרט

עיון, פרשנות, כתיבה: ד"ר יעל גילעת ואלה קריגר

תצוגה ודיון: פריד אבו-שקרה ועידית לבבי גבאי